

Училищното дело датира от 1834 г. Днес в града има средно училище. Черквата „Св. Петка“ е построена през 1834 г. Битува предание, че тя е на мястото на някогашен манастир. За манастир в северозападните покрайнини на града говори друго предание. Читалището „Св. св. Кирил и Методий“ е основано през 1914 г., а читалище „Развитие“ е основано през 1928 г. Издигнат е паметник на свободата.

Поминокът в миналото е бил земеделие с основно производство на рж, пшеница, къзълджа, царевица; лозарство и градинарство за собствени нужди, животновъдство, дърводобив; част от хората работят в мините „Твърдица“, Кардиф“ и „България“. В Твърдица има воденици, два дарака, содо-лимонadena и трудовопроизводителна кооперация. Има малък пазар.

През 1944–1989 г. се разраства въгледобивът в системата на „Балканбас“. Изгражда се централна обогатителна фабрика за коксуващи въглища, текстилна фабрика, дървопреработващо предприятие, някои по-малки фабрики. В селското стопанство се развива производството на праскови, ябълки, пшеница, слънчоглед, царевица, отглеждат се кози, овце, говеда. След 1989 г. повечето предприятия са затворени. Образуват се нови селскостопански кооперации.

Землището на Твърдица е с площ от 155,1 кв. км и граничи със землищата на селата Боров дол, Сборище, Оризари, Запалня, Долно Паничерево, Конаре, Козарево, Мийковци. По-голямата част от него е заета от Елено-Твърдишката планина, достигаща при връх Чумерна – най-високия в Сливенска област – 1534 м. Южният район е зает от Твърдишката котловина с вис. от 250 до 300 м. Почвите са излужени, слабо оподзолени, кафяви горски.

Докато в полския район названията на местностите са смесени – български и турски, то в планината почти изцяло са български.

ЖИ: *твърди́чанин, твърди́чанец, твърди́чанка, твърди́чани, твърди́чанче.*

МИ: *Ада́та, Айва́лџка, Арка́рџ йол, Асе́ница, Ати́нара, Ахме́дова лива́да, Барта́л дере́, Барбу́да, Бахча́та, Бегли́ково равни́ще, Бегли́шки орма́н, Бегли́шки чаи́р, Бекі́ровата сту́блица, Бе́лия ка́мък, Бе́лия кла́денец, Бля́горница, Боа́за, Бо́гдана, Божу́ра, Боза́лџка, Бо́reto, Бостандж́и бунар, Бостандж́ия, Боте́, Боя́н дол, Брестите́, Бува́за, Бу́ковец, Бу́новец, Бъ́зовата поля́на, Бюлю́ка, Бя́лата глина́, Бя́лата река́, Ва́йлов дол (Ива́йлов дол), Ва́йлова поля́на, Ва́йлов трап, Варни́ците, Ва́ял, Ве́хтите ма́раши, Вла́йкови оре́хи, Воне́щата сту́блица, Вълче́в ко́раб, Габра́ка, Га́йдардж́ийска нива́, Га́нев мост, Га́рата, Гечі́тя (Гечі́т яна́), Гибі́шева пъ́тека, Гла́вния пъ́т, Го́лата моги́ла, Голе́мия ра́чник, Голе́мия солу́к, Го́лина, Го́лямата дре́бница, Горало́в мост, Горарго́ва пъ́тека, Го́рнев трап, Го́рския пункт, Гради́щето, Градобі́тната чу́ка, Граждаве́л, Гра́нльов мо́чур, Гроба́, Гърне́в трап, Дана́к бунар, Де́вина, Делі́вива́нов чаи́р (Делі́вива́нова лива́да), Дже́везлі́ка, Дже́лѐбски азма́к, Дерлі́кя, Дивя́нско гради́ще, Ди́ш пода́к, Ди́ш пода́к го́лю, До гроби́щата, До кавашка́та корія́, До́кса, До река́та, До се́ло, До хо́тула, До чи́шмята, Драга́новите гробове́, Дру́ма, Дря́на, Дря́новска моги́ла, Ду́шков*